

İmanı yaşamak bazan bedel ister

Kırşehir'den bayan okuyucumuz: "Babaya itaat konusunda aydınlanmaya ihtiyacım var. Babam başörtümü açmamı istiyor. Ben Allah yolunda hizmet etmek, öğrenmek ve öğrendiklerimi birilerine öğretmek istiyorum. Şu anki çevremde beni anlayacak kimse yok. Tek Allah'ıma sığınıyorum. Ne yapmalıyım?"

Allah, dünyada ve âhirette yardımcınız olsun. Bu dehşet asrında îmân sahibi evlât bulup, kıymetini anlamayan babaların kulakları çınlasın. Allah kalplerini yumuşatsın. Anaya ve babaya itaat etmek Allah'ın emridir. Başörtüsü de Allah'ın emridir. Allah'ın emri ile babanın evhamı, arzûsu ve hevâsından gelen emirler çelişirse, Allah'ın emri tercih edilir. Allah'ın emri hiçbir hevâ ve hevese fedâ edilmez. Nitekim Allah'ın emirleri bazan yalnız babamızın değil, bizim de hevâmıza aykırı olduğunda, hevâmızı dinlemeyip Allah'ın emrine uymamız icap ediyor.

Fakat babamıza ve annemize sert ve kırıcı davranmayalım. Onlara her zaman, herkesten ziyâde yumuşak huylu ve tatlı dilli olalım. Allah'ın emirlerini onların emirlerine tercih edişimiz, onlara kabalık yapmamızı, onları azarlamamızı ve onlara isyan etmemizi gerektirmez. Onlara sevgimizi, saygımızı ve bütün sıcaklığımızı hiçbir zaman eksik etmeyelim. Onlardan gelecek cefâya, Allah için katlanalım.

Allah yolunda hizmet etmek, bildiklerinizi etrafınıza öğretmek ve faydalı olmak isteği ne güzel bir niyet! Çevrenizde sizi anlayacak bir kimsenin olmayışı da tesadüf değil. Anlaşıyor ki, siz çevreniz için istihdam edilmişsiniz. Bu mesajı iyi okumak lâzım. Çevrenizin size ihtiyacı var. Onlar bilmeseler de, sizi anlamasalar da, sizden istifâde etmeseler de, çevreniz için siz bir şanssınız. Bu şansı değerlendirirler veya değerlendirmezler; tercih onların, tevfiik ve hidâyeti de Cenâb-ı Haktan istemeli. Yarın rûz-i mahşerde Cenâb-ı Hakkın dîvânında, "Duymamıştık! Bilmiyorduk! Bize tebliğ edilmemişti! Bize hiç kimse yaşayıp göstermemişti!" demesinler diye Cenâb-ı Hak sizin elinizle onlara eğer îmân hakîkatlerini ikrâm etmişse, bundan râzı olmalı, küçük sıkıntılarına katlanmalı, sabretmeli ve Allah'a dayanmalıdır.

Unutmamalıdır ki, Hazret-i Nûh'a (as) ihânet edenlerin ilki oğlu ve karısı idi.¹ Hazret-i Lût'a (as) hâinlik edenlerin ilki karısı idi.² Hazret-i İbrâhim'in (as) babası

Âzer put ustasıydı ve Hazret-i İbrâhim'e (as) ilk karşı çıkanlardandı.³ Firavun'un hanımı olup Hazret-i Mûsâ'ya îman eden Hazret-i Âsiye, Firavun'un sarayında yapayalnızdı ve şehit edilinceye kadar Firavuna hakkı tebliğ etmekten geri durmadı.⁴ Peygamber Efendimiz'e (asm), "Bizi bunun için mi çağırдың?" diyerek ilk taşı atan ve ilk hakâret eden amcası idi.⁵

Çile, ıstırap, gözyaşı, dünya kapılarının kapanması, zorluklar, sıkıntılar söz konusu olabilir bazan... Bir kapıyı kapatan Allah'ın nice kapılar açacağına inanmalı, Allah'ın rahmetinden ümit kesmemeli. İmânda ihlâs, sebat, sadakat, bağlılık ve sabır göstermekten geri kalmamalı. Karşılığında da doğrudan Allah'ın rızâsını ummalı! Nitekim, Hazret-i Âdem'den (as) beri imânı yaşayanlar bazen dünyevî bedel ödemişlerdir. Ama âhirette bu bedeller kurtuluş vesîkası olmuştur.

Übey İbnu Ka'b (radiyallahu anh) rivâyet eder: "Resûlullah aleyhissalâtü vesselâm Miraç gecesinde çok hoş bir koku hissetti. Hazret-i Cibrîl'e (as):

"Ey Cibril bu güzel koku nedir?" diye sordu. Cibrîl (as) de şöyle anlattı:

"Bu berber bir kadının, iki oğlunun ve kocasının kabirlerinin kokusudur. Hızır Aleyhisselâm, Benî İsrail'in ileri gelenlerinden biriydi. Onun yol güzergâhında manastırda oturan bir rahip vardı. Hızır oradan geçtikçe rahip önüne çıkar, İslâm'ı öğretirdi. Hızır büluğa erince babası onu bir kadınla evlendirdi. Hızır İslâm'ı hanımına öğretti ve bunu kimseye haber vermemesi hususunda söz aldı. Kendisi kadınlara yaklaşılmazdı. Bu sebeple bir müddet sonra kadını boşadı. Aradan zaman geçince babası, Hızır'ı bir başka kadınla evlendirdi. Hızır ona da İslâm'ı öğretti ve kimseye söylememesi için söz aldı. Bu sırrı o iki kadından biri tuttu, diğeri ifşa etti. (Böylece onun İslâm'ı yaydığı ortaya çıktı.) Bunun üzerine Hızır oradan kaçtı. Deniz ortasında bir adaya geldi. Odun kesmek için iki kişi oraya gelmişlerdi; onu gördüler. Bunlardan biri Hızır'ı gördüğünü gizledi, diğeri ifşa etti ve: 'Ben Hızır'ı gördüm!' dedi. Ona: 'Seninle beraber onu başka kim gördü?' denildi. O: 'Falan kimse!' dedi. Ona soruldu ise de gördüğünü söylemedi. Onların dininde yalan söyleyen öldürülürdü. Zamanla bu sır tutan adam öbür sır tutan kadınla evlendi. Bu kadın, Firavunun kızının başını tararken tarak elinden düştü. Kadıncağız: 'Firavun helâk olsun!' dedi. Kız bunu babasına haber verdi. Kadının kocasından başka iki de oğlu vardı.

"Firavun, onları çağırtdtı ve dinlerinden dönmeleri için ısrar etti. Onlar direndiler. Dinlerinden dönmediler. O zaman Firavun:

"Öyleyse sizi öldüreceğim!" dedi. Karı-koca mertçe:

"Bu, tarafınızdan bize bir ihsan olur!" diye cevap verdiler ve: "Madem öldüreceksin; hiç olmazsa bizi bir kabre koy!" dediler. O da öyle yaptı. İşte senin duyduğun bu güzel koku, o kabirden geliyor."⁶

İstihdam edildiğiniz görevinizde yumuşak huylu ve sabırlı olmanızın tüm

sıkıntılarınızın anahtarı olacağını hatırlatır; Cenâb-ı Hakkın muvaffakiyet vermesini niyaz ederim.

Dipnot:

- 1- Hûd Sûresi, 11/47; Tahrim Sûresi, 66/10;
- 2- Tahrim Sûresi, 66/10;
- 3- Meryem Sûresi, 19/46;
- 4- Tahrim Sûresi, 66/11;
- 5- Suruç. S., Peygamberimizin Hayatı, 1/253;
- 6- Kütüb-ü Sitte, 7176..